

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010625
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4418010625.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovaného U. F., narodeného XX.XX.XXXX v X. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/639/17/4404 zo dňa 13.07.2018, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 21.07.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. F., narodený XX.XX.XXXX v X. B., trvale bytom Y. F., Y. J. č. XXX/XX,

je v i n n ý , ž e

dňa 29.10.2017 v čase o 8.45 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Nissan Pathfinder evidenčného čísla X. XXX J. po miestnej ceste N. Y. J. v obci Y. F. cúvajúc z miesta na rozhraní vozovky a spevnenej plochy z časti zasahujúc do vozovky oproti rodinnému domu č. XX, pričom nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, čím ohrozil chodkyňu - poškodenú H. V., ktorá prechádzala v danom úseku šikmo cez vozovku, do ktorej svojou zadnou časťou vozidla narazil, ktorým konaním spôsobil poškodenú chodkyňu H. V., narodenú dňa XX.X.XXXX, bytom Y. F., Y. J. č. XXX/XX zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov, vyklbenie v oblasti pravého ramenného kĺbu, krvný výron v oblasti pravého ramena, krvný výron v oblasti pravého podbruška, pomliaždenie a krvný výron na pravom a ľavom kolene s dobou liečenia od 29.10.2017 do 01.12.2018, počas ktorej doby bola aj obmedzovaná v obvyklom spôsobe života,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona sa výkon trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená H. V., narodená XX.X.XXXX, bytom Y. F., Y. J. č. XXX/XX a poškodená právnická osoba G., B. J. C..R.. so sídlom L., U. čísla XX, IČO: XX XXX XXX odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 13.07.2018 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 2Pv/639/17/4404 na obžalovaného U. F., narodeného XX.XX.XXXX v X. B., trvale bytom Y.L. F., Y. J. XXX/XX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe že,

dňa 29.10.2017 asi o 8.45 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Nissan Pathfinder evidenčného čísla X.-XXX O. po N. Y. J. v obci Y. F., kde v blízkosti rodinného domu č. XX pri cúvaní, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmena c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu tohto vozidla a v rozpore s ustanovením § 22 odsek 2 tohto zákona, podľa ktorého vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, narazil do poškodenej chodkyne H. V., narodenej dňa XX. E. XXXX, bytom Y. F., Y. J. č. XXX/XX, prechádzajúcej šikmo cez vozovku, pričom táto utrpela zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov, vyklbenie v oblasti pravého ramenného kĺbu, krvný výron v oblasti pravého ramena, krvný výron v oblasti pravého podbruška, pomliaždenie a krvný výron na pravom a ľavom kolene s predpokladanou dobou liečenia v trvaní 2 až 3 mesiace.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného U. F., poškodenej H. V., výsluchom znalca Ing. Josefa Veverku, prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania A.. L. F.Š., a splnomocnenkyne za poškodenú zdravotnú poisťovňu H.. H. Ž., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiály.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozsudkom zo dňa 10.04.2019 v zmysle § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného U. F.É. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv 639/17/4404, pretože skutok nie je trestným činom. Na základe podaného odvolania Okresnou prokuratúrou Nové Zámky Krajský súd v Nitre svojím uznesením sp. zn. 1To/69/2019 zo dňa 26.08.2019 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/74/2018 zo dňa 10.04.2019 a podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Nové Zámky, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Nitre v citovanom uznesení sa nestotožnil s názorom Okresného súdu Nové Zámky, že na vzniku dopravnej nehody mali podiel svojej viny obaja účastníci. Krajský súd v Nitre poukázal ďalej na tú skutočnosť, že sa súd ako ani orgány činné v trestnom konaní nezaoberali tým, či nejde o niektorý z prípadov uvedených v § 22 odsek 4 Zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Súd sa mal tiež zaoberať povinnosťami poškodenej ako chodkyne, tak ako to vyplýva, z ustanovenia § 53 odsek 1, 3, 4 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Súd mal potom následne posudzovať uvedené ustanovenia v kontexte so zistenými skutkovými okolnosťami s prihliadnutím na význam a rozsah jednotlivých práv a povinností oboch účastníkov dopravnej nehody a na ich postavenie. Tiež mal odvolací súd výhrady k ustálenej dobe liečenia, a tiež k okolnosti obmedzenia v obvyklom spôsobe života u poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol ani čas, kedy malo dôjsť k dopravnej nehode dostatočne zistený a tiež absentuje presné označenie vozovky i miesta, kde sa vozidlo v čase začatia cúvania nachádzalo. Je otáznne, či sa tu vozidlo nachádzalo v súlade s pravidlami cestnej premávky.

Okresný súd Nové Zámky doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre.

Obžalovaný U. F. vo svojom výsluchu uviedol, že v predmetný deň išiel k rodičom, ktorí bývajú na ulici Y. J. v obci Y.L. F. na raňajky. Asi tak po 30 minútach chcel vyložiť udice do dielne, pričom vyšiel von, rýchlo naskočil do auta, lebo fúkal veľký vietor a veľmi pršalo. Pozrel sa doprava, doľava, dozadu, išiel

veľmi pomaly a ako aj cúval sa díval, avšak po chvíľočke zaregistroval nejaký náraz. Vystúpil z vozidla a vzadu za vozidlom uvidel pani H., ako ležala na zemi. Zdvihol ju a pýtal sa jej, či ju niečo bolí, pričom ona mu povedala, že ju bolí ruka. Zobral ju dovnútra a pýtal sa jej, či jej má zavolať sanitku, alebo či ju zoberie k lekárovi. Ona mu povedala, že nie, lebo že on má vysoké auto. Že ju zoberie syn, pričom asi tak za hodinu boli naspäť z X. B.. Podľa neho poškodená prechádzala zrejme asi krížom cez cestu a nabúrara do zadného svetla. On ju zaznamenal až keď bola veľmi blízko pri vozidle, mala dáždnik cez hlavu, jemu sa to tak zdá, ako keby sa poškodená vyľakala, a v rýchlosti mu narazila do auta. V danom čase bol veľký lejak, viditeľnosť bola veľmi malá a preto sa opakovane pozeral aj dozadu a počas cúvania bol obozretnejší. To nebol ani náraz. Poškodená bola oblečená celá v čiernom. Poškodenú zbadal pri zadnom pravom svetle a vtedy hneď zabrzdil. Poškodená mala dáždnik a prechádzala k jeho vozidlu cez cestu krížom. Jeho vozidlo stálo mimo vozovky, pričom aj k nehode došlo mimo vozovky. Poškodenú pozná, pričom keď nastupoval do auta, tak nevidel žiadnu prekážku, kvôli ktorej by musel dávať väčší pozor. Keď sa vrátila poškodená z nemocnice, tak išiel za ňou, ospravedlnil sa jej, pričom ona mu povedala, že to riešiť nechce. Keď cúval, tak sa nikam neponáhľal. Poškodenú zaregistroval ešte pred nárazom. V ďalšej svojej výpovedi uviedol, že jeho vozidlo bolo zaparkované na ľavej strane vozovky pred rodinným domom jeho rodičov, pričom stálo možno pol kolesom zasahujúc do vozovky. Priestor, kde stálo vozidlo svojou väčšou časťou slúži na parkovanie, ide o spevnenú plochu, ktorú si dal urobiť sám. Vozidlo stálo na ľavej strane v protismere súbežne s vozovkou. Motorové vozidlo riadil dňa 29.10.2017 v čase o 08.45 h a vtedy aj došlo k zrážke. Poškodenú prvý krát zaregistroval cez zadné trojuholníkové okno v čase, keď už cúval, a bola od neho vzdialená asi meter. Poškodená mala dáždnik a zakrývala si výhľad. Jemu to prišlo tak, že keď poškodená počula auto, tak sa rozbehla a narazila mu do auta. K zrážke došlo už na tom parkovisku. Od doby, čo zaregistroval poškodenú do doby, čo došlo k nárazu prešla asi sekunda. Brzdiť začal preto, lebo zahliadol niečo na vozovke. Najskôr cúval rovno, potom začal točiť volantom a vtedy zahliadol poškodenú a už aj brzdl. Na strane, kde býva poškodená sa nachádza chodník, ktorý je však zanedbaný, ale chodkyňa mohla ísť po kraji cesty. O poškodenej má vedomosť, že chodí krížom cez krížovatky. Poškodená chodí pomaly. Susedka, ktorá býva oproti jeho dielni chodí cez vozovku tak, že prejde cez ňu a potom ide rovno, pričom poškodená chodí krížom kráľom. Na poškodenú reagoval hneď ako ju zbadal. Pri cúvaní dbal na vyššiu pozornosť, nakoľko hocikedy a hocikde sa objaví poškodená.

Poškodená H. V. sa ku skutku vyjadrila tak, že dňa 29.10.2017 o 8.45 hod. išla do kostola, pričom vyšla von na ulicu. Pred nimi stálo biele vozidlo, v ktorom v tom čase ešte nikto nesedel, bolo prázdne. Vyrasila na cestu, a keď ide z domu, musí prejsť v podstate krížom, a ako odchádzala, počula, ako sa otvárajú dvere na aute, a potom sa zatvárajú. Ona potom pokračovala v ceste a počula, ako vozidlo niekto naštartoval. Prešla na druhú stranu cesty a počula, ako vozidlo cúva, ale nevedela, že ju to auto zrazí. Keď auto začalo cúvať, stála od neho dosť ďaleko, ale presne uviesť nevedela. Mohlo to byť asi 7-8 metrov. Vozidlo ju zrazilo neočakávane, spadla na zem, a zostala na zemi ležať poležiačky. Vodič potom vozidlo zobral naspäť tam, kde parkovalo predtým, a potom prišiel k nej, pričom keď pristúpil k nej, tak je povedal, že ju nevidel a spýtal sa jej, či sa vie postaviť. Povedala mu, že nie, že nevládze, lebo mala veľké bolesti. Snažil sa jej pomôcť tak, že ju zdvihne, ale moc to nešlo. Povedala mu, aby zazvonil do domu jej staršieho syna, ktorý býva tam oproti, ale nešiel. Potom ju zdvihol a vošli k nej do dvora, povedala mu, že musí ísť do nemocnice, lebo mala obrovské bolesti a potom odišla so synom do nemocnice a obžalovaný odišiel domov. Keď sa vrátila z nemocnice, prišiel ju obžalovaný navštíviť, pýtal sa ako sa má, a ona mu vtedy povedala, že má zlomenú ruku a vyvrtnuté rameno. Povedal jej, že jej dá 1000 € s tým, aby na polícii povedala, že sama spadla, že sa zle cítila a že kvôli tomu spadla, čo však nie je pravdou, potom prišla policajtká a spísala výpoveď. V čase, keď došlo k nehode, popŕchalo, avšak predtým pršalo. Mala oblečené čierne nohavice a svetlohnedý kabát. Pred dopravnou nehodou sa cítila dobre, nemala žiadne problémy. Keď vychádzala z domu, tak videla vozidlo obžalovaného, ktoré v tom čase bolo prázdne, stálo tak, že jedno koleso bolo na vozovke, stálo rovnobežne s vozovkou. Z domu chcela ísť do kostola a keďže nemajú chodník, tak musela prejsť cez cestu krížom, pričom jej cesta by skončila za zadnou časťou vozidla. Zaregistrovala, že sa otvorili dvere na vozidle a tiež, že sa vozidlo naštartovalo, avšak ona sa dívala len pred seba. Predtým než vstúpila na vozovku, tak bola ulica prázdna, nešlo žiadne vozidlo, ani bicykel. Preto nešla kolmo lebo oproti sú dva domy a predsa nemôže ísť k nim. Chodník nie je ani na jednej, ani na druhej strane cesty. Veľká búrka síce v ten deň bola, ale bola vtedy, keď sa vracala z nemocnice a keď boli medzi Š. a S.. V mieste, kde došlo k nehode popŕchalo a ona mala dáždnik, ktorý držala rovno nad hlavou. Na ceste boli nejaké menšie mláky. Keď vozidlo naštartovalo, ona sa už nenachádzala na ceste, pričom sa nedívala za seba, ale sa dívala len pred seba. Vozidlo do nej narazilo zozadu, lebo mu stála chrbtom.

Netrafilo ju z boku. Preto nevenovala pozornosť vozidlu, lebo sa domnievala, že vozidlo okolo nej prejde a predsa, keď niekto cúva, tak sa pozerá dozadu. Keďže boli vo výpovedi svedkyne určité rozpory, boli na návrh obhajkyne prečítané časti výpovede svedkyne z prípravného konania, z ktorých vyplýva, že keď ju obžalovaný zrazil, tak vozidlo odtiahol na pôvodné miesto, pomohol jej vstať a pozbieral zo zeme jej osobné veci. Takže na tom mieste nezostali žiadne veci, čo hovorila aj policajtko. Svedkyňa povedala policajtko, že ju zrazil ľavou zadnou časťou preto, lebo vozidlo bolo špinavé a v tej časti bola iná špina. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedla, že dňa 29.10.2017 v čase o 08.45 h bola účastníčkou dopravnej nehody, kedy utrpela zlomeninu zápästia, mala vyklbené rameno, odreniny na tele a utrpela šok. Z dôvodu zranenia bola aj u lekára, bola opakovane na röntgene, ruku mala v sádre, nevládala chodiť, mala obrovské bolesti a bola dvakrát operovaná na zápästie. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti nemala vypísané, lebo je dôchodkyňa, liečila sa 3-4 mesiace a bola odkázaná na svoju rodinu, nevedela vykonávať domáce práce, osobnú hygienu, varenie, pranie, trpela a ešte aj trpí bolesťami. Obmedzovaná bola jeden rok. Chodievala k úrazovému lekárovi a tiež na rehabilitácie. V januári 2020 bola u chirurga. V predmetný deň ráno chcela ísť do kostola, keď vyšla z domu, tak prešla križom cez vozovku na druhú stranu cesty, nakoľko každý tak chodí. Keď bola blízko pri vozidle, tak počula na vozidle otvoriť dvere a tiež ako auto naštartovalo. Podľa zvuku, ktorý počula, auto cúvalo a cúvalo asi tak 8 -10 metrov. Ona išla smerom dopredu tak ako sa aj dívala. Vozidlo ju zrazilo počas jazdy. Ona ani nestála a ani neskákala. Vozidlo jej narazilo do jej driekovej oblasti. Keď počula ako sa otvárajú dvere na vozidle, tak sa nachádzala už za vozidlom. V tom čase mrholilo a dáždnik držala normálne, tak ako sa má. Keď počula auto naštartovať, tak si myslela, že prejde okolo nej cúvaním. Svoju obozretnosť nezvýšila. Keď chcela prejsť cez vozovku, tak sa obzrela a nevidela žiadnu prekážku. Na jej strane, kde býva, máva obžalovaný odstavené autá a je tam taký zelený pás. Svojou chôdzou sa dostala až po roh servisu, k zrážke došlo na tej vyasfaltovanej časti. Sádru mala asi jeden mesiac. Po vozovke sa pohybovala pomaly, krívala a išla šikmo cez cestu. S obžalovaným sa vidia každý deň. Obžalovaný na ulici, kde došlo k dopravnej nehode jazdieva niekedy pomalšie a niekedy rýchlejšie. Aj pred dopravnou nehodou chodila cez cestu takým istým spôsobom a obžalovaný o tom vedel.

Znalec z odboru cestnej dopravy Ing. Josef Veverka zotrval na svojom znaleckom posudku, pričom uviedol, že v prípade, ak bolo vozidlo zaparkované súbežne s vozovkou a vodič mal dobre nastavené pravé spätné zrkadlo, mohol chodkyňu vidieť. V prípade, ak jedna z týchto podmienok nebola splnená, tak ju vidieť nemusel. Vodič mohol prvý krát vidieť chodkyňu, keď nastupoval do vozidla (cez pravé zadné okno), potom sa dostala chodkyňa do bodu, kde ju vodič ani cez pravé okno, ani v spätnom zrkadle vidieť nemohol, potom sa dostala chodkyňa do bodu, kde ju mohol vidieť v pravom bočnom zrkadle, ak ho mal dobre nastavené. Nemohol ju vidieť cez okno, nakoľko vo výhľade mu bránili sedačky. Cúvanie je rizikový úkon, a vodič má byť viac obozretný. Vodič, keď cúva, musí sledovať situáciu za vozidlom, vpravo od vozidla a na ľavej strane vozidla. Vodič nesmie ohroziť iného účastníka cestnej premávky. Keď vychádzal z toho, že došlo k stretu vozidla s chodkyňou, nebol úkon cúvania vykonaný z technického hľadiska správne. Chodkyňa nevytvorila vodičovi z technického hľadiska prekážku náhlu. Od doby, čo obžalovaný mohol prvý krát vidieť chodkyňu do doby stretu prešlo 7,6 sekundy. Nesprávne konanie chodkyne bolo v tom, že aj napriek tomu, že počula buchnutie dverí na vozidle, štartovanie vozidla, čo jej malo napovedať, že má reagovať na vozidlo, pričom ona tak neurobila. Aj vodič a aj chodkyňa prispeli k vzniku dopravnej nehody. Ak by bol vodič zareagoval na chodkyňu, mohol zabrániť dopravnej nehode, pričom tiež chodkyňa ak by bola zareagovala na vozidlo, tiež mohla zabrániť vzniku dopravnej nehody. Konania oboch účastníkov dopravnej nehody sú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Ak by vodič zareagoval o jednu až jeden a pol sekundy skôr, mohol zabrániť dopravnej nehode. Ak by chodkyňa išla na druhú stranu cesty kolmo, nedošlo by k priamemu nárazu. Vozidlo obžalovaného stálo na danom mieste v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Mechanizmus vzniku zranení u poškodenej aj v zmysle simulácií zodpovedá verzii, ktorú popisuje poškodená. Na základe rekonštrukcie stále vozidlo mimo vozovky. V čase nárazu malo vozidlo rýchlosť 3-5 km/h. Obžalovaný nevykonal úkon cúvania správne. Chodkyňu mohol vidieť 7,6 sekundy pred stretom, pričom v tomto čase vozidlo ešte stálo, mohol ju vidieť priamo, ale aj v pravom spätnom zrkadle. Obžalovaný mal konať tak, aby neohrozil iných účastníkov cestnej premávky a keďže chodkyňu mal možnosť vidieť mal jej venovať pozornosť. Chodkyňa nevytvorila vodičovi prekážku náhlu a neočakávanú.

Z oboznámenej výpovede splnomocnenkyne za poškodenú zdravotnú poisťovňu G. vyplýva, že sa pripájajú k trestnému stíhaniu a žiadajú uhradiť škodu, titulom vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej H. V..

Z oboznámenej výpovede svedkyne A. L. F. vyplýva, že je konateľkou spoločnosti L. R., R. K. S., ktorá vlastní osobné motorové vozidlo Nissan Pathfinder X.-XXX O., ktoré vozidlo mohol používať aj jej manžel U. F.. Svedkom dopravnej nehody nebola, takže sa k jej priebehu nevedela vyjadriť.

Z výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Rozborila ako aj z jeho znaleckého posudku a jeho doplnenia vyplýva, že poškodená H. V. utrpela dňa 29.10.2017 zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom kostných úlomkov (úraz ťažký), vykĺbenie v oblasti pravého ramenného kĺbu, krvný výron v oblasti pravého ramena, krvný výron v oblasti pravého podbruška (úrazy ľahké), a pomliaždenie a krvný výron na pravom a ľavom kolene (poranenie ľahké). Poškodená bola obmedzená v bežnom spôsobe života pre zlomeninu v oblasti pravého zápästia bolesťivosťou a obmedzenou hybnosťou, podstúpila operačný zákrok, a tiež vo vzťahu k ostatným poraneniám bola obmedzená lokálnou bolesťivosťou. Úrazové zmeny, ktoré utrpela poškodená si vyžadujú dĺžku liečby a práceneschopnosti viac ako šesť týždňov. Zranenia, ktoré utrpela poškodená vznikli tak, že zlomenina dolného konca pravej vretennej kosti s posunom vznikla nepriamym mechanizmom - po páde na natiahnutú pravú hornú končatinu. Vykĺbenie v oblasti pravého ramena vzniklo v dôsledku nadmerného, nekoordinovaného a neprirodzeného pohybu v oblasti pravého ramenného kĺbu počas pádu poškodenej na zem pri predmetnej dopravnej nehode. Krvný výron v oblasti pravého ramena vznikol pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, ktoré pôsobilo na oblasť pravého ramena stredne veľkou silou a prudkosťou po páde poškodenej počas dopravnej nehody. Krvný výron v oblasti pravého podbruška vznikol pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, ktoré pôsobilo na oblasť podbruška menšou silou a prudkosťou a dané zranenie vzniklo pri dopravnej nehode. Pomliaždenie a krvný výron na pravom a ľavom kolene vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, ktoré pôsobilo na oblasť kolien stredne veľkou silou a prudkosťou a dané zranenia vznikli po páde poškodenej na zem pri dopravnej nehode. U poškodenej išlo o chronický stav. Poškodená bola závažne ovplyvnená od 08.11.2017 do 10.11.2017 a následne bola obmedzená len v obvyklom spôsobe života do 16.01.2018 ale liečila sa do 17.06.2020. Dňa 16.01.2018 ešte nebola vyliečená, pričom ďalšia lekárska správa je zo dňa 12.12.2019 čo mal on k dispozícii. Po predložení výpisov zo zdravotnej poisťovne ako aj súdom zabezpečených lekárskejších správ znalec uviedol že za adekvátnu dĺžku liečby považuje od 29.10.2017 do 01.12.2018, pričom počas tejto doby bola aj obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, pričom závažným spôsobom len počas doby, čo bola v ústavnej zdravotnej starostlivosti. Po 16.01.2018 poškodená neutrpeľa žiadny úraz, ktorý by mal vplyv na dĺžku liečby. Zranenia, ktoré utrpela poškodená ohodnotil na 170 bodov.

Súd tiež vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, kde najmä poukazuje na meteorologický posudok, lekársku správu, záznam o dopravnej nehode. Tiež súd vykonal dokazovanie ohľadom uplatnených nárokov na náhradu škody. Súd tiež zisťoval označenie cesty, na ktorej došlo k dopravnej nehode a tiež vyžiadal z katastra nehnuteľností výpis z katastrálnej mapy miesta, kde malo vozidlo obžalovaného parkovať.

Z meteorologického posudku vyplýva, že v daný deň od skorých ranných hodín do poludnia boli pozorované atmosférické zrážky vo forme mierneho až silného dažďa, vietor dosiahol v nárazoch maximálnu rýchlosť až 47 km/h., priemerná rýchlosť bola od 25 do 35 km/h. Zo záznamu z dopravnej nehody vyplýva, že chodkyňa H. V. prešla cez cestu šikmo na pravú stranu cesty, na ktorej cúvalo vozidlo, ktoré viedol obžalovaný a ktoré vozidlo si chodkyňa nevšimla a následne došlo ku kontaktu vozidla s chodkyňou. Ako príčina dopravnej nehody bola porušenie osobitných ustanovení o chodcoch, pohyb chodca mimo chodníka po nesprávnej strane vozovky. Zo zápisnici o vykonanej rekonštrukcii, vyplýva, že každý z účastníkov dopravnej nehody uvádzal svoju verziu, ako došlo k nehode a kde stáli.

Z listín vzťahujúcich sa k vynaloženým nákladom za poskytnutú zdravotnú starostlivosť H. V. vyplýva, že náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť boli vo výške 2049,65 €, ktorú uhradila zdravotná poisťovňa G., zdravotníckemu zariadeniu, ktoré poskytlo zdravotnú starostlivosť. Z vyjadrenia F. J. vyplýva, že H. V. bol uhradený nárok titulom bolestného v sume 3244 € a titulom nemajetkovej ujmy vo výške 1000 €, pričom F. J. sa nepripojila k trestnému konaniu a neuplatnila si nárok na náhradu škody.

Podľa § 2 odsek 2 písmeno n) zákona číslo 8/2009 Z. z. sa na účely tohto zákona ďalej rozumie neobmedzením povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky neprekážal, a podľa písmena o) citovaného zákona neohrozením povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky nevzniklo nijaké nebezpečenstvo.

Podľa § 3 odsek 2 zákona č. 8/2009 Z. z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 4 odsek 1 písmeno a), písmeno b) zákona číslo 8/2009 Z. z. je vodič povinný použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke, mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom,

Podľa § 4 odsek 1 písmeno c), písmeno e) zákona č. 8/2009 Z. z. je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, a dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám,

Podľa § 4 odsek 2 písmeno h) zákona číslo 8/2009 Z. z. vodič nesmie ohroziť chodcov na chodníku, pri odbočovaní, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní.

Podľa § 22 odsek 4 zákona číslo 8/2009 Z. z. vodič sa nesmie otáčať a nesmie cúvať

- a) na neprehľadných alebo na inak nebezpečných miestach, najmä v neprehľadnej zákrute a v jej tesnej blízkosti, pred neprehľadným vrcholom stúpania cesty, na ňom a za ním,
- b) na križovatke s riadenou premávkou; otáčať sa smie, ak to dovoľuje dopravná značka alebo dopravné zariadenie,
- c) na priechode pre chodcov, na mieste na prechádzanie alebo na priechode pre cyklistov,
- d) na železničnom priecestí a v jeho tesnej blízkosti,
- e) v tuneli a v jeho tesnej blízkosti,
- f) na jednosmernej ceste; vodič však smie cúvať, ak je to nevyhnutne potrebné najmä na zaradenie do radu stojacich vozidiel alebo na vyjdenie z neho,
- g) na moste.

Podľa § 52 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. je chodec povinný používať predovšetkým chodník. Po chodníku sa chodí vpravo. Tam, kde chodník nie je alebo kde je neschodný, chodí sa po ľavej krajnici; tam, kde nie je krajnica alebo kde je krajnica neschodná, chodí sa, čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky. To platí aj pre chodca, ktorý nesie predmet, ktorým by mohol ohroziť premávku na chodníku alebo na krajnici.

Podľa § 53 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov a na mieste na prechádzanie sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd.

Podľa § 53 odsek 2 zákona číslo 8/2009 Z. z. chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivito, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 nie je ustanovené inak.

Podľa § 53 odsek 3 zákona číslo 8/2009 Z. z. mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

Podľa § 53 odsek 4 zákona číslo 8/2009 Z. z. pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona. K danému záveru súd dospel po vyhodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach.

Za nesporné považoval súd tie skutočnosti, že dňa 29.10.2017 v čase o 08.45 h došlo v obci Y. F. na ulici Y. J. oproti rodinnému domu číslo XX k dopravnej nehode medzi obžalovaným U. F. ako vodičom a poškodenou H. V. ako chodkyňou. Sporným boli tie skutočnosti za akých okolností došlo k dopravnej nehode a kto na vzniku dopravnej nehode nesie vinu. Z vykonaného dokazovania najmä z výpovede poškodenej, znaleckého dokazovania ako aj z oboznámených listinných podkladov - kde súd poukazuje najmä na záznam dopravnej nehody, spolu so zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody spolu s fotodokumentáciou bolo možné ustáliť, že obžalovaný tým, že sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla v čase kedy dňa 29.10.2017 o 08.45 h riadil osobné motorové vozidlo značky Nissan Patfinder po miestnej ceste - N. Y. J. v obci Y. F. cúvajúc z miesta na rozhraní vozovky a spevnenej plochy z časti zasahujúc do vozovky oproti rodinnému domu číslo XX narazil zadnou časťou vozidla do chodkyne H. V., ktorá v tom čase prechádzala šikmo cez vozovku za vozidlom a spôsobil jej zranenia, ktoré boli objektivizované znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Rozborilom, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia od 29.10.2017 do 01.12.2018 počas ktorej doby bola poškodená obmedzovaná v obvyklom spôsobe života. Obžalovaný uvádzal, že poškodenú videl, ale potom keď už cúval ju nevidel, tak sa domnieval, že sa v blízkosti vozidla už asi nenachádza. Poškodená tiež uvádzala, že keď išla šikmo cez vozovku tak zaregistrovala otvorenie dverí na vozidle a tiež, že vozidlo naštartovalo, avšak ďalej pokračovala vo svojej chôdzi a keď bola za vozidlom, tak toto do nej narazilo. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že obaja účastníci dopravnej nehody mohli zabrániť jej vzniku. Otázne bolo, či medzi konaním obžalovaného a následkom, ktorý vznikol (zranenia poškodenej) je priama príčinná súvislosť, teda či nejakým spôsobom, najmä konaním poškodenej nedošlo k jej pretrhnutiu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že keďže obžalovaný videl poškodenú, mal jej venovať pozornosť, čo však v dostatočnej miere neurobil a preto došlo k dopravnej nehode. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla tým, že nedostatočne zabezpečil vzhľadom na výhľadové pomery, viditeľnosť a poveternostné pomery bezpečný úkon - cúvanie, porušil tak ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla v dôsledku čoho ohrozil poškodenú ako druhú účastníčku cestnej premávky a narazil do nej. Vodič ako účastník cestnej premávky si má počínať tak, aby iného účastníka cestnej premávky neohrozil.

V zmysle zákona číslo 8/2009 Z. z. je vodič povinný sa plne venovať vedeniu motorového vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, pričom musí dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, a dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť. Aj keď nešla poškodená cez priechod pre chodcov a nešla kolmo na os vozovky, primárnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo počínanie si vodiča - obžalovaného v rozpore s pravidlami cestnej premávky, nakoľko sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla, čo spočívalo v tom, že aj napriek tomu, že mal vedomosť o chodkyňi v okolí vozidla, nevenoval jej dostatočnú pozornosť, nakoľko v čase, kedy nastupoval do vozidla mal vedomosť o chodkyňi, ktorá išla cez vozovku šikmo a mimo priechod pre chodcov. Svojou jazdou chodkyňu ohrozil, čím došlo k dopravnej nehode. Obžalovaný ak by bol reagoval o sekundu skôr, tak by nebolo došlo k dopravnej nehode, avšak ak by chodkyňa išla spôsobom správnym ako sa má prechádzať cez cestu, tiež by nebolo došlo k dopravnej nehode. Obžalovaný videl poškodenú, nakoľko to aj sám uviedol, avšak podľa znaleckého posudku v určitom okamihu ju vidieť nemohol, a teda sa mohol domnievať, že chodkyňa vzhľadom na to, že naštartoval vozidlo, zmenila svoj smer chôdze a nenachádza sa v jeho koridore, avšak svoju domnienku, že sa chodkyňa v jeho koridore nenachádza žiadnym spôsobom náležite nepreveril a keďže došlo k stretu vozidla s chodkyňou, nebol úkon cúvania vykonaný správne. Navyac vozidlo obžalovaného parkovalo v rozpore s pravidlami cestnej premávky, keď stálo v protismere zasahujúc do jazdného pruhu. Súd zisťoval, či v obci Y. F. Y., kde došlo k dopravnej nehode je ulica Y. J. označená aj číslom cesty, avšak zistil, že ide o miestnu cestu bez číselného označenia.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Subjektom pri danom trestnom činu je ktokoľvek, teda subjekt je všeobecný a teda trestného činu sa môže dopustiť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Na naplnenie subjektívnej stránky uvedeného prečinu postačuje nedbanlivosť.

Objektom je v danom prípade ľudské zdravie a hmotný predmet útoku je telo človeka.

Podľa § 16 Trestného zákona, je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ak

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

V danom prípade, by pripadalo do úvahy nedbanlivostné konanie uvedeného pod písmenom a) vyššie citovaného ustanovenia, nakoľko obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia, teda je vodičom, ktorý ovláda dopravné predpisy a teda vie, že vedením motorového vozidla môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, avšak v danom prípade sa keďže videl chodkyňu nemohol spoliehať, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, nakoľko sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla, teda sa dostatočne nepresvedčil, či môže vykonať úkon cúvania bez nebezpečenstva a ohrozenia iného účastníka cestnej premávky.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa doposiaľ nedostal do rozporu s Trestným zákonom. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá žiadny záznam, avšak v evidenčnej karte vodiča má viacero záznamov za priestupky, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami. Uvedené priestupky sa týkali buď porušenia povinnosti vodiča v zmysle § 4 odsek 1 písmeno a), prípadne písmeno b) zákona číslo 8/2009 Z. z. a tiež za prekročenie rýchlosti. Dosiaľ mu nebol uložený zákaz činnosti. Obžalovaný sa od spáchania dopravnej nehody nedopustil žiadneho priestupku a ani trestného činu, čo nasvedčuje tomu, že jeho osoba dáva záruku, že aj naďalej povedie riadny život.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a tiež nezistil ani prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že je pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností v rovnováhe nedochádza k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3, resp. odsek 4 Trestného zákona. Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od šiestich mesiacov do dvoch rokov. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, mieru závažnosti konania obžalovaného ako aj osobu obžalovaného súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný súd výkon uloženého trestu podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, ktorú súd považuje na prevýchovu obžalovaného za dostatočnú. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k trestnému činu došlo prevádzkou motorového vozidla, súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu jedného roka, čo je tiež na samej dolnej hranici. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti bral súd do úvahy aj tú skutočnosť, akou mierou prispela poškodená k vzniku dopravnej nehody, osobu obžalovaného a tiež aj tú okolnosť, že k dopravnej nehode došlo skoro pred štyrmi rokmi.

Poškodená si prostredníctvom svojho splnomocnenca uplatnila nárok na náhradu škody v sume 1998,25 € a splnomocnenkyňa poškodenej právnickej osoby G.Ô., B. J. C.. R.. so sídlom L. si uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 2049,65 € a to titulom vyplatenia nákladov za poskytnutie zdravotnej starostlivosti poškodenej H. V.. Keďže si poškodené osoby uplatnili svoj nárok na náhradu škody riadne a včas a keďže ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré je povinne zmluvne poistené súd odkázal poškodené osoby s nárokom na náhradu škody na civilný proces. K uplatnenému nároku na náhradu škody poškodenej H. V. súd dodáva, že v rámci záverečnej reči splnomocnenec poškodenej začal poukazovať aj na nemajetkovú ujmu ako aj ujmu spoločenského uplatnenia, pričom tieto nevyčíslil a len navrhol, aby súd zaviazal obžalovaného uhradiť škodu v plnom rozsahu. Poškodenej boli uhradené F. J. bolestné a nemajetková ujma a preto súd aj z toho dôvodu odkázal poškodenú H. V. s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Nemožno hovoriť o zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody, nakoľko poškodená si uplatňovala cestou svojho splnomocnenca len sumu 1998,25 €. Majiteľka vozidla A.. L.Á. F. D. ako poškodená si neuplatnila nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.